

Arrest

nr. 156 832 van 23 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 18 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zij zich in het kader van haar derde asielaanvraag gedeeltelijk baseert op haar eerdere verklaringen, namelijk de politieke activiteiten van haar vader en broer, zij niet aannemelijk maakt dat zij niet terug kan omwille van haar eigen activiteiten die zij in België

heeft ontwikkeld, met name haar lidmaatschap van de Belgische tak van de oppositiepartij Ginbot 7 en haar deelname aan activiteiten van de Ethiopische oppositie, zij op geen enkel moment concreet kan zeggen of en hoe de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan activiteiten van de oppositie in België, en het loutere feit dat zij aanwezig was op demonstraties niet voldoende is om aannemelijk te maken dat zij een prominente rol speelde in de activiteiten die zij aanhaalt.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot voorgaande overwegingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien zij zich hoofdzakelijk beperkt tot het volharden in en herhalen van haar asielmotieven en tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad merkt op dat met betrekking tot asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) een bijzondere bewijslast geldt. Enerzijds moet verzoeker een uitgebreid, gedetailleerd en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen en anderzijds zal de beslissende instantie met een grotere dan normale gestrengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen. Indien een asielzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging (zie UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004, *Procedural aspects*) ofwel omdat de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn ofwel omdat het opportunistische karakter van deze activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden van de betrokkene (standpunt UNHCR geciteerd in: *United Kingdom, Court of Appeal, Danian versus Secretary of State for the Home Department*, 28 oktober 1999, *IJRL*, 2000, 650-651) (RvV 12 oktober 2007, nr. 2578; VB/05- 0443/E655 van 2 februari 2006).

In de mate verzoekster voorhoudt dat zij omwille van haar activiteiten in België en banden met de Ginbot 7 vervolging van de Ethiopische autoriteiten vreest, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond, zodat er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat de Ethiopische autoriteiten haar handelingen na haar vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben. In de mate verzoekster stelt dat haar lidmaatschap van en activiteiten voor Ginbot 7 niet worden betwist, kan zij niet worden gevolgd. Zo worden haar beweringen ondermijnd door de vaststelling dat zij tijdens haar eerdere asielaanvragen geen gewag heeft gemaakt van haar lidmaatschap en activiteiten, niettegenstaande zij volgens haar huidige verklaringen toen reeds lid zou zijn geweest. Haar verklaring dat zij in de war was en zij pas terugkeerde uit Noorwegen kan bezwaarlijk ernstige worden genomen aangezien de vraag haar expliciet werd gesteld. Voorts maakt verzoekster haar beweerdde functie en activiteiten voor Ginbot 7 niet aannemelijk, zoals omstandig wordt toegelicht. Verzoekster komt in haar verzoekschrift niet verder dan gekunstelde *post factum* verklaringen die duidelijk na reflectie zijn tot stand gekomen en .

Zo niet betwist wordt dat verzoekster heeft deelgenomen aan manifestaties in Brussel, maakt zij niet aannemelijk dat zij effectief betrokken is bij de organisatie van activiteiten van Ginbot 7 of dat zij effectief een lid is van Ginbot 7 en dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan manifestaties. In de mate verzoekster haar betrokkenheid bij Ginbot 7 probeert te ondersteunen met een tweede brief van T.B.K. wijst de Raad er op dat ongeloofwaardige verklaringen niet zonder meer geloofwaardig worden door het neerleggen van documenten, gelet op het feit dat documenten in deze enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een coherent en consistent relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In de mate verzoekster nog verwijst naar de brieven van haar advocaat met aanvullende informatie over haar functie en activiteiten voor Ginbot 7, is de Raad van oordeel dat indien het hele relaas op enige waarheid zou berusten, niet in te zien valt waarom verzoekster, die op het Commissariaat-generaal werd gehoord, er niet in slaagde haar activiteiten aannemelijk te maken tijdens het gehoor en niet verder kwam dan vage en algemene beweringen.

Door het citeren van uit het rapport toont verzoekster nog niet aan dat verwerende partij, gelet op de volgende passage uit de informatie, haar activiteiten en haar vrees voor vervolging niet correct zou hebben geapprecieerd.

Dat verzoeker heeft deelgenomen aan bepaalde activiteiten van Ginbot 7 in België wordt niet betwist, doch toont niet aan dat verzoekster omwille van haar deelname aan deze activiteiten problemen heeft gehad of zal kennen met de Ethiopische autoriteiten. Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat de

autoriteiten van haar land van herkomst kennis zouden hebben van haar activiteiten in België en dat zij haar om deze reden zouden vervolgen én dat er bovendien aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door de Ethiopische overheden.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Ethiopië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 september 2015, voert verzoekende partij aan dat zij niet kan ontkennen dat zij niet duidelijk is geweest over haar lidmaatschap van Ginbot 7, niettegenstaande zij wel duidelijk heeft gesteld dat zij in België actief was voor deze organisatie, dit eveneens bevestigd wordt door de brief van T.B.K. en de foto's van de demonstraties. Verzoekende partij verwijst tevens naar een nieuwe brief van Ginbot 7 van 19 mei 2015 waar haar activiteiten worden beschreven. Verzoekende partij benadrukt dat haar deelname aan demonstraties niet kan worden ontkend. Zij wijst er op dat bij een “refugié surplace” de bewijslast hoger ligt en zij moet aantonen dat het herkomstland op de hoogte is van de activiteiten. Verzoekende partij vervolgt dat uit de landeninformatie duidelijk blijkt dat ook mensen die gewoon demonstreren in het vizier komen van de Ethiopische autoriteiten die voldoende spionnen hebben om ook in het buitenland oppositieleiden te verklikken. Zij voegt daar aan toe dat de Ethiopische autoriteiten dus zeker op de hoogte zijn van haar deelname aan de demonstraties temeer soms betoogd wordt door een 10-tal mensen en iedereen dus duidelijk in zicht komt. Verzoekende partij stelt dat haar evenmin kan verweten worden dat zij om opportunistische redenen deelneemt aan politieke activiteiten in België aangezien van haar niet kan verwacht worden dat zij reeds politieke activiteiten pleegde in haar land van herkomst die zij als minderjarige verliet, maar rekening moet gehouden worden met haar verklaringen dat haar familie omwille van oppositieactiviteiten wordt vervolgd in haar land van herkomst.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 28 september 2015 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich

immers louter tot het volharden in en herhalen van haar asielmotieven, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Zo verzoekende partij ter terechtzitting middels een aanvullende nota een brief neerlegt van de "Afar Human Rights Organization" d.d. 29 oktober 2015 waarin de activiteiten van verzoekende partij voor de Ethiopische oppositie vanuit België bevestigd wordt, wijst de Raad er vooreerst op dat niet betwist wordt dat zij heeft deelgenomen aan demonstraties, een bijeenkomst voor Andargachew Tsige en een fundraising event van de Ethiopische satelliettelevisie Esat. Echter, het loutere feit dat zij aanwezig was op deze demonstraties is niet voldoende om aannemelijk te maken dat zij een prominente rol speelde in de activiteiten die zij aanhaalt. Zo niet betwist wordt dat verzoekende partij heeft deelgenomen aan manifestaties in Brussel, maakt zij niet aannemelijk dat zij effectief betrokken is bij de organisatie van activiteiten van Ginbot 7 of dat zij effectief een lid is van Ginbot 7 en dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar deelname aan manifestaties. In de mate verzoekende partij haar betrokkenheid bij Ginbot 7 probeert te ondersteunen met een tweede brief van T.B.K. herneemt de Raad dat ongeloofwaardige verklaringen niet zonder meer geloofwaardig worden door het neerleggen van documenten, gelet op het feit dat documenten in deze enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een coherent en consistent relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In de bestreden beslissing wordt terecht opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal erg vage en weinig gedetailleerde verklaringen aflegde met betrekking tot haar activiteiten voor Ginbot 7. Zo kon zij op geen enkel concreet moment zeggen wat precies haar functie of activiteiten waren voor Ginbot 7, hoeveel vrouwen er al lid zijn van Ginbot 7 in België en alhoewel zij een document neerlegde met betrekking tot het genderbeleid van Ginbot 7, bleek zij de inhoud van dit document in het geheel niet te kennen.

Dat verzoeker heeft deelgenomen aan bepaalde activiteiten van Ginbot 7 in België wordt niet betwist, doch toont niet aan dat verzoekende partij omwille van haar deelname aan deze activiteiten problemen heeft gehad of zal kennen met de Ethiopische autoriteiten. Op geen enkel moment kon verzoekende partij concreet zeggen of en hoe de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn van haar politieke activiteiten in België. In de eerste plaats bleken haar verklaringen met betrekking tot de problemen die zij voor haar vertrek uit haar land van herkomst kende onaannemelijk, zodat uit haar verklaringen evenmin kon worden afgeleid dat zij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond. Verzoekende partij bleek zelfs niet politiek actief te zijn voor haar komst naar België. De commissaris-generaal kon dan ook terecht er van uitgaan dat, rekening houdende met het profiel en achtergrond van verzoekende partij, de Ethiopische autoriteiten haar handelingen na haar vertrek uit Ethiopië niet op de voet gevolgd hebben, en derhalve niet op de hoogte zijn van haar acties in België. Verzoekende partij stelde gekend te zijn omdat zij alle activiteiten organiseerde, maar zoals hoger reeds vermeld, kon zij niet aannemelijk maken een actieve rol te hebben opgenomen in het organiseren van activiteiten van Ginbot 7. Daarnaast stelde zij tijdens betogingen te zijn gefotografeerd en gefilmd door "zij die in de ambassade werken", maar ook in dit verband legde zij vage verklaringen af. Met betrekking tot de bedreiging door twee voor haar onbekende personen na een demonstratie, merkte de commissaris-generaal terecht op dat het merkwaardig is dat verzoekende partij deze persoonlijke bedreiging in het geheel onvermeld liet voor de DVZ en ook T.B.K. hierover met geen woord repte in zijn schrijven ter ondersteuning van het asielrelaas van verzoekende partij. Met betrekking tot de informatie waaruit blijkt dat leidinggevenden van oppositiepartijen in ballingschap bij terugkeer naar Ethiopië wel problemen kunnen ondervinden, dit in tegenstelling voor gewone leden van dergelijke oppositiepartijen, verwijst verweerder in zijn verweernota naar volgende passage uit de conclusie van de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier: "*When it comes to the issue of who may end up in the government's searchlights upon returning to Ethiopia, it probably depends on what type of activity the returning person has conducted in exile. The sources particularly brought up prominent persons connected to illegal opposition parties. According to the information, the Ethiopian government monitors the activities of exiled Ethiopians who work towards regime change through G7, OLF and ONLF.(...) Exiled Ethiopians who have expressed government-critical opinions on the internet, who have written articles against the current political system in Ethiopia or been visible in connection with demonstrations may also be in the Ethiopian government's searchlights.*" Zoals hoger aangeduid, maakte verzoekende partij niet aannemelijk noch een prominente rol te hebben gespeeld bij Ginbot 7 in België, noch aannemelijk te maken dat de Ethiopische autoriteiten op de hoogte zouden zijn dat zij heeft deelgenomen aan demonstraties.

Verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat de autoriteiten van haar land van herkomst kennis zouden hebben van haar activiteiten in België en dat zij haar om deze reden zouden vervolgen én dat er

bovendien aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten van die aard zijn dat zij kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door de Ethiopische overheden.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Ethiopië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS